

Barnes Brev

«Hader de smaa Børn komme til mig!» Marc. 10. 13-16.

WITTENBERG. GÖRREN. ST. LOUIS.

No. 5. }

Mai 1878.

{ 4. Marg.

Ved Solnedgang.

(Indsendt af K. —.)

Mel. Op Alle, som paa Jorden bo.
I Vesten daler Solen rød
Bag Skyen sagte ned,
Den sidste Straale er snart død,
Dg Alt er stille Fred.

Den skønne Dag saa lys og skær,
Dens Herlighed og Pragt
Til Mørk og Mulm forvandlet er
Ved Nattens sorte Magt.

Jeg mindes vel hver Solnedgang,
Naar jeg skal segne ned
Blandt Mørk og Mulm i Graven trang
Til Rølighed og Fred.

Men jeg skal og igjen opstaa
Af Jordens kolde Skjod
Dg frem for Gud til Dommen gaa
Med Alle, som er død.

D hjælp mig, kjære Herre Gud,
Dg rens min Syndebyld
Dg driv alt Ondt af Hjertet ud
For Jesu Kristi Skyld.

Naar Livets Ende stunder til,
Forlen mig da din Fred!
Naar Døden Diet lufte vil,
Da skænt mig Ealighed.

Hvad gjør Du, naar der fattes dig Noget?

Wilhelm G. var sine Forældres første Barn. Da han endnu var ganske liden, søgte hans troende Moder at vende hans Hjerte og Tanker til Gud, og han lyttede begjærligt til Alt, hvad hun sagde ham, ligesom Blomsterne ind-drikke Duggen og deraf erholde søroget Skjønhed og Stykke. Da Wilhelm nys havde fyldt tre Aar, saa man ham ofte sidde og stirre op mod Himmelen, og da pleiede han at sige: "Wilhelm ser efter Englene og venter at saa høre dem synge."

Fremforalt søgte Moderen at fremholde for ham Betydningen af den Gave, som den himmelske Fader havde givet os i den Herre Jesus Kristus, Deraf drog hun ogsaa den samme Slutning som Ap. Paulus: "Har Gud ikke sparet sin enbaarne Søn, men givet ham hen for os Alle, da skal han og skjænte os alle Ting med ham." Og i denne Henseende fremholdt hun for Wilhelm ved alle Leiligheder den store Fordel af at saa sige Gud Alt, bede ham om Alt og vente Alt fra ham.

Da Wilhelm var otte Aar, døde hans Fader, og Moderen blev herved sat i den yderste Fattigdom. Hun arbeide vel slittigt, men det vilde ikke forslaa; thi hun havde flere Børn, men alle saa smaa, at de ikke kunde hjælpe hende med Arbeidet. Enart bleve Wilhelms Klæder udslidte, og hans smaa Støvler gik islykker, saa han blev vaad og kold paa Fødderne, saasnart han gik udenfor Døren i Høstskulden. Moderen havde imidlertid ikke Raad til at kjøbe ham et Par nye Støvler.

"Kjære Mamma," sagde han en Dag, da det var usædvanligt koldt, og den første Sne nys var faldet, "kan du ikke give mig et Par nye Støvler? Eneen trænger sig igjennem Hullene paa de Støvler, jeg har, og jeg fryser saa meget paa mine Fødder."

Og Wilhelm ventede taalmodigt i flere Dage; men en Dag, da han saa nogle andre Smaagutter glade og muntre lege paa den frokne Mark, syntes han det skulde være morsomt at saa komme ud og lege med dem; men Hullene paa hans Støvler vare imidlertid blevne saa store, at han lob Fare for at saa Frost i Fødderne, om han gik ud.

"Mamma, hvorlænge skal jeg vente paa mine nye Støvler?" spurgte han nedslagen. "Gives der ingen Udvei til at erholde dem?"

"Jo, Wilhelm, der gives e en Udvei," saarede Moderen.

"Sig mig den strax, snille Mamma," udraabte Wilhelm, "thi jeg længes saa meget efter at faa et Par Støvler."

"Tænk selv efter, Wilhelm," gjentog Moderen; "ved du ingen Maade, hvorpaa du kan erholde, hvad du ønsker? Har du ingen rig, god og almægtig Ven at vende dig til? En Ven, som baade har Vilje og Evne til at hjælpe dig?"

En Blædesstraale sloi over Wilhelms Ansigt, og han raabte ivrigt: "Jeg ved, jeg ved! Gud skal hjælpe mig og give mig de nye Støvler; jeg vil strax gaa og bede ham derom, og jeg er vis paa, at han vil høre mig. Al, hvorfor har jeg ikke før tænkt derpaa?" Han skyndte sig hen til en affides Krog af Værelset, faldt ned paa sine Knæ, foldede sine Hænder og bad med helligt Alvor: "Kjære himmelske Fader, min Moder er fattig, og min Fader er død, og vi have ingen Penge; men du ved, at jeg behøver et Par Støvler for at beskytte mig mod Kulden. Giv mig da et Par for Jesu Kristi Skyld! Amen."

Han gjentog flere Dage efter hinanden den samme Bøn og ventede blot paa at saa se, paa hvilken Maade Herren vilde henhøre ham. Thi at han vilde give ham, hvad han saaledes bad om i Jesu Navn, derpaa tvivlede han ikke.

"De skulle komme, Mamma," sagde han ofte, "de skulle komme, saa snart Gud saar dem særdige."

En Uge herefter kom et fremmed Fruentimmer ind i den lave Bolig og bad om, at den lille Gut maatte saa vise hende Gangstien ud til den store Landevei. Han var i et Dieblif i Tvivl ved Tanken paa sine daarlige Stø; men snart var han dog særdig til at følge hende. Da de havde gaaet et Stykke, mærkede hun først, hvorledes det stod til, og spurgte ivrigt: "Min kjære Gut, du maa fryse paa dine Fødder; hvorfor tog du ikke et Par bedre Støvler paa?"

"Fordi jeg ikke havde nogen andre", svarede Wilhelm med nedslagne Dine.

"Tænker du ikke heller snart at faa nogen andre?" spurgte hun videre.

"Jo," svarede Gutten "saasnart Gud sender mig nogle."

"Følg mig frem til Byen," svarede Damen; "vi skulle strax se efter, om ikke Stomageren har nogle Støvler, som kunne passe dig."

De fulgtes ad, og snart havde Wilhelm prøvet et Par Støvler, der passede ham fuldkommen, som om de havde været gjorte til ham.

"Det maa være her, Gud har bestilt mine Støvler," jublede Wilhelm, idet han med glædeskrænkende Dine takkede den venlige Dame. Med bankende Hjerte skyndte han sig derpaa hjem til sin Moder og raabte høit: "Se, Mamma, Gud har nu sendt mig mine Støvler. Den fremmede Dame kjøbte dem vel for sine Penge; men jeg tror, at det var Gud, som indgav hende Tanken derpaa, og at det var ham, som lod Stomageren gjøre dem aldeles passende til mig."

Derpaa faldt han atter paa sine Knæ og udbrod: "Herre Jesus, jeg takker dig for mine nye Støvler. O, lad mig altid faa være dit lydlige Barn, og tag ikke din Helligaand fra mig! Velsign ogsaa min kjære Moder! Amen."

Derefter læste Moderen under Glædestærker den 23de Davids Salme: "Herren er min Hjærde, mig skal Intet fattes."

J u d s e n d t.

Af R. F. W.

Vor kjære lille N o r a døde den 20de Februar 1878 2 Aar og 10 Maareder gammel af Starlagensfeber. Den 19de saa vi, at ingen jordisk Læge kunde gjøre noget Mere for hende. Paa mit Spørgsmaal, om hun gjerne vilde dø fra Pappa, nikkede hun med Hovedet, og vi kunde forstaa Saameget af, hvad hun sagde, at hun gjerne vilde gaa til Jesus. "Mamma" var hendes sidste Ord, som hun talte nogenlunde tydeligt.

Hun var et elstværdigt Barn, og tog sig aldrig Noget til, medmindre hun bad om Lov der til. Hun var os til megen Opmuntring.

Saa liden hun var, saa havde hun dog lært flere smaa Bordbønner og mange deilige Vers, som hun næsten bestandig gif og sang paa. Ja, hun mindede ofte sine ældre Sødsfænde om, at de maatte læse. Af Fru Kjellands Sang om "Eiden Etern" kunde hun synge alle 15 Vers med stor Færdighed. Fedst syntes hun om de 2 næstsidste Vers: "Gud, du er saa snil! Du os hjælpe vil osv." og "Han, som mildelig Hører Ravnens Skrig osv." Allerkjærest sang hun dog Ingemanns delige Morsang: "Nu titte til hinanden de sagne Blomster smaa," især 3die, 4de og 5te Vers:

Guds Søn var selv et Barn og paa Krybbe-
sæaa han laa,
Hans Bugge stod paa Jord foruden Gjenge;
Guds Himmeriges Fryd har han lovet de
Smaa
Og Blomster fra Paradisets Enge.

Guds Søn har os saa kjær; han er Borne-
vennen stor,
Han bærer Barnet op til Gud paa Armen;
Han Storm og Hav betvang, da han vandred'
paa Jord;
Men Børnene leged' ham ved Barmen.

O du, som os velsigned' og tog i Havn de
Smaa,
En Morgen se vi dig i Paradiset;
Du lærte os til Gud vore Dine opslaa, —
Evindelig være du loopriset!

Denne Morgen er allerede nu oprunden for lille Nora, som med bedre Tunge kan synge hjemme hos Herren. Jesus, vor Frelser, bære os Alle, barde Børn og Børne, paa sine Arme sikkert gjennem alle Verdens Fristelser op og hjem til Gud!

Gammelt Ordsprog

Hvad bringer Freden? Lutter Fryd.
Hvad bringer Krigen? Lutter Sorg.
Hvad bringer Freden? Vin og Brod.
Hvad bringer Krigen? Hungersnød.
Hvad bringer Freden? Haab og Mod.
Hvad bringer Krigen? Ild og Blod.
Freden kommer fra Guds Himmel,
Men fra Satan Stridens Lummel.

Josef sælges.

1 Mos. 37, 28: "Da de midiaitiske Mænd, som vare Rjovmand, reiste frem, og de drog og tog Josef op af Graven, og de fulgte Josef til Ismaeliterne for tyve Sekel Sølv, og disse førte Josef til Egypten."

Se her, kjære Børn, hvor haardt og ondt Josefs Brødre handle mod sin egen yngre og fromme Broder, som kommer for at se til dem. De misunde ham og begyndte saa at hade ham. De møde ham med Haan og Spot, da

han finder dem i Dotbau. De ville endog dræbe ham; men ved Rubens Forbon kastes han saa i den Grav, som I se paa Billedet. Saa sælge de sin unge Broder som en Slave til ismaelitiske Rjovmænd, der igjen sælge ham i Egypten. De saa sin Broders Angest, der han bad dem om at skaane ham; men de vilde ikke høre (1 Mos. 42, 21). De berøve

sin gamle Fader hans kjæreste Barn, lyve for ham for at skule sin Skyld og hylle Sorg. Saaledes gaar det, kjære Børn, naar man først giver det Onde Rum i Hjertet. Lade I Misundelse og Had saa bo der, saa ville de snart bryde ud i stræffelige Ord og Gjerninger. Gud bevare Eder og lære Eder ret tidlig at vaage og stride i Jesu Tro mod alt Dødt!

Gud ser og hører Alt.

Lille Bror og Søster legte sammen i Stuen. Da bragte Moder en Tallerken med Rager ind og satte den paa Bordet. "D, hvor gjerne jeg vilde have en af disse Rager," sagde den lille Gut, idet han hoppede omkring Bordet og stillede sig paa Tæerne foran det, da Moderen var ude. "Nei, nei," sagde den lille Søster, idet hun drog ham tilbage; "du ved vel, at vi ikke have Lov til at røre dem." Den lille mente: "Mamma vil ikke mærke det, om jeg tager en; hun har ikke talt Ragerne."

Dermed rev han sig løs fra hende og greb efter Ragerne. Men Søster sagde: "Om Moder ikke har gjort det, saa har vijt Gud talt dem." Da tog han sin Haand tilbage og afstod fra sit Forsæt.

Lille Søster havde Ret, kjære Børn. Gud ser og tæller Alt; han har ogsaa talt vore Hovedhaar. Og hvad der er skjult, bringer han for Lyset.

B o r d b ø n .

Det lille Barn paa Billedet vil Intet nyde af Maden, førend det har bedet Gud velsigne den for sig. Eaa haaber jeg ogsaa, at der af Pornebladets smaa Læsere heller ikke findes Nogen, der uden Bøn gaar til og fra Bordet. Der findes desværre Mennesker, som synes, at de have ikke Tid dertil, stamme sig derved, ja finde det gammeldags at tænke paa den gode Gud og himmelske Faber, der dog raa-

der for Alt og giver os Alt af sin milde Haand. Denne nymodens Slægt har taget sin Mode fra Evinene og Tyrene, der ikke kunne bede til den levende Gud. Saadan Mode skal Ingen af os følge, kjære Børn; men vi ville tænke paa det gamle Vers:

Hvo uden Bøn til Bordet gaar
 Og uden Bøn fra Bord opstaar,
 Han er en Dyr og et Åsen lig
 Og kommer ikke i Himmerig.

Svorledes en syg Datter blev helbredet

En rig Hollænder havde en eneste Datter, som han satte Løiere end alt Andet og elskede med Uforstand. Hvad hun ønskede af Klæder, Pyntelser og andre herlige Ting, det fik hun ogsaa. Kunde Europa ikke høre det, maatte Indien hjælpe til. Hendes Bærelser vare sunkskede paa det Kostbareste, dertil rigt udstyret med Blomster og Planter, som man skulde søge forgjæves efter i mangt et fyrsteligt Blomsterhus. Men blandt disse Blomster sad dette eneste Barn som en visnende Rose. Ud i den friske Luft var hun ikke paa lang Tid gaaet, fordi hun mente, ethvert Luftræk vilde skade hendes Helbred. Idethoiesse drog hun ud i Middagens Solhede en halv Time i tilluftet Rogn. Alt Mod var brudt, hver Dag havde hun nye Klager, og hendes Sygdom antog bestandig nye Skikkelser. Lune fulgte paa Lüne; hvad hun idag havde ønsket, det, hvortil hun idag havde sat sit Haab, var hende imorgen til Byrde — Hun tænkte paa Døden, talte ogsaa om den, og dog ængstedes hun meget for den. Alle Læger havde forsøgt sin Kunst paa hende. Faderen havde sikkerligen opveiet sin Datter med Guld og betalt Summen som Pen, om En havde kunnet helbrede hans Datter. Dog Alt havde været forgjæves, hun visnede og vaklede Døden imøde.

Nu levede der i Staden endnu en Læge, der havde sin Praxis fornemmelig blandt de Fattige og gik til disse med den mest uførtroede Trost. De rige Folk saa ned paa denne Mand, ja de talte foragteligt og bittert om ham, fordi han ofte med skarpe Ord havde straffet deres Dorssked og Syndeliv. Dog gik bestandig paany det Rygte gennem Staden: han udfører Kurer, som grændse til det Underbare; han helbreder, hvor ingen anden Læge mere kan helbrede. Dog skulde han anvende meget befyhederlige Midler dertil, og gaa temmelig rasht og bydende til Værks. Da hans Navn blev nævnt som det sidste Modanker for den bedrøvede Fader, rystede han først med Hovedet. Dog, hvad finder man sig ikke i for sit eneste Barns Skyld? Ligesom i ret stor Trængsel en Mand, der neppe har læst i den nye Salmehog, selv endog tager den gamle

frem, saa maa vor Hollænder nu paa Grund af sit eneste Barns uheldelige Lidelse ogsaa lade hente til sig den underlige Doktor Denne kom, saa og hørte. Faderen fortalte ham Barnets lange Eghdomshistorie, fremlagde en stor Pakte med Recepter og førte ham endelig til den Syge.

Lægen spurgte og forskede, men erholdt matte og halve Svar. Da lod han den Syge gaa nogle Gange gennem Bærelset, og hun sank da træt ned i en Lænestol. Undelig spurgte Faderen ham med bankende Hjerte: "Doktor, er Hjælp mulig?" "Jeg haaber det, ved Guds Hjælp," svarede Lægen; "men De maa adlyde mig punktlig." "Hvad Slags Kur vil De da begynde?" "De lader idag anskaffe for Deres Datter en jevn, solid Klædning, en saadan, som Borgerdotre pleie at bære, og en lignende Hat; jeg vil gaa ud med hende," svarede Lægen. Faderen slog Hænderne sammen over Hovedet og raabte: "Gaa ud med hende? Hun har jo paa Nar og Dag ikke været i Luften!" Lægen trak paa Skuldrene med de Ord: "Vil De ikke adlyde, saa kan jeg ikke hjælpe! Imorgen Kl. 10 er jeg her igjen, men for sidste Gang, naar De ikke vil efterkomme mine Ordre." Og dermed gik han. Mandens bestemte Maade at tage Sagen paa, øvede sin Magt paa Faderen; om anden Hjælp havde man for længst opgivet alt Haab, og saa besluttede han sig endelig efter lang Overveielse til at give efter for Lægens Vilje.

Det Forlangte blev skaffet tilveie; det Nye og Uvante virkede oplivende paa Datteren; hun sad der til det bestemte Klokkeslet slet og ret borgerlig klædt. Lægen greb hendes Arm, gik ud af Huset med hende, og Faderen, forundret og bekymret, fulgte dem med Binen fra Vinduet af. Derude sagde Lægen til Pigen: "Vi gaa idag ikke langt." I den næste Gade bøjede han ind i et Hus; gennem den forreste Del af Yhningen gik han ind i Gaarden og der steg de i Halvmørke to Trapper op. De traadte ind i en Families Bolig, hvor Fattigdom og Eghdom længe havde hørt hjemme. Moderen, en Enke, laa haardt syg; Børnene med slue sygelige Ansigter stode omkring hende, og Armoden stod skrevet med tun altsor læselige Træk i det hele Bærelse. Løfteren gav Ordre,

trostede og gav af egne Midler. Hans Led-
sagerinde, som ikke havde seet noget lignende i
sit Liv, aabnede ret vidt sine Dine; ogsaa hendes
Hjerte aabnede sig. Idet hun greb sin
Tjersers Haand, saa hun ham livligt ind i Di-
nene og sagde: "Men, Doktor, her maa dog
min Fader hjælpe" Og et Træl af Rødme
og Liv gik til samme Tid over hendes Ansigt,
saaledes som det paa længe ikke havde været der.
Og Lægen svarede: "Ja, hed De ham blot
ret derom; men forglem De heller ikke, at der
gives endnu en Hjælper over Deres Fader, til
ham bede De ogsaa" Dermed steg de
ned ad Trapperne igjen, og Lægen sagde:
"Nu gaa vi endnu et Stykke." Og hun
svarede: "Ja, jeg gaar med." Der var atter
Rød i en anden Skikkelse, og den bankede atter
paa hendes Hjerte. Da bragte Lægen sin Pa-
tient hjem. Paa den ængstelige Faders
Spørgsmaal, hvor langt hun havde gaaet, og
hvorledes det var gaaet hende, gav hun neppe
Svar. Hun begyndte strax: "Fader, jeg
har seet stor Rød, og du maa hjælpe!" Nu
gik det løs med at fortælle. Da Faderen saa
disse Livstegn hos sit Barn, greb han hjertelig
gerne i Lommen. Men Doktoren gav atter
Ordre. Han sagde til den Syge: "Alt,
hvad de fattige Folk skal have, maa De selv
bringe dem. Deres Tjenestepige kan bære
det; men De gaar selv med. De maa ikke
give Penge, men Medicin, Klæder og Fode-
midler. De maa aldrig forsørge Familien
mere end for en Uge, og hver Gang, naar De
kommer der, forelæs da den Syge en Salme,
som De forud efter Overlæg har udvalgt." Patient
fulgte disse Forskrifter med urokelig
Noiagtighed. Hendes Hjerte kom i Bevæ-
gelse, hun fik igjen Cands for Noget, hun
lærte at elske, at bede og at glæde sig. Hendes
Ængstelse for Luft og Vind og Veir var snart
forjaget. Hun gik sine Veie, — og Doktoren
førte hende endnu paa andre lignende —, un-
der alt Slags Veir. Hendes Borgertilstand
var for hende en Helbredelses Dragt. Læge-
hjælp i Ordets egentlige Forstand kom da og-
saa til. Saaledes blev den Syge først en
Ehgepleierse, derpaa et friskt Menneffe, og
saa en from, dygtig Husmoder, som sit hele
Liv igjennem med Glæde steg op de trange
Trapper i Gaarden og besøgte de Fattiges

Børelser. Hun pleiede at sige: "Der er jeg
bleven frisk paa Legeme og Sjæl, derhen vil jeg
ogsaa bære Takoffer indtil min sidste Stund!"

Oplosning

a) paa Gaaden i No. 4:

F I o d h e s t (Oplost af D. S. B., Hol-
den, Minn.).

b) paa Regnestykket i Do.:

8	1	6
3	5	7
4	9	2

(Oplost af M. A. S. (9 Mar gl.) Zum-
brota, D. S. B., Holden, R. A. R., Coral
City, P. C. og G. C., Newville, S. S.,
Esterville og J. L., Arndal).

Paa "Børnernes Jubeloffer"

freudeles modtaget:

Fra M i n n e s o t a D i s t r i k t:

Ved Pastor L. Johnson fra hans egne
Børn \$5, fra J. Larsens 50 Cts., Marie
Arntsen 50 Cts., alle af Nicollet Mgh.; ved
Pastor Estrem fra J. Middelboes Børn, Winje
Mgh. \$1 og fra forskellige andre Børn \$5;
ved Pastor Koefod fra Marie Critsen 25 Cts.;
ved Lærer Thorbjørn Andersen fra Skolebørn i
Red Wing Mgh. \$6; ved Pastor L. Mark-
hus fra hans egne Børn \$1, fra Børn i Crow
River Mgh. \$10 82, fra Børn i Pig Grove
Mgh. \$12.02 og fra do. i Vestre Norway
Lake Mgh. \$6.27; ved Pastor L. Rossholdt
fra Børn i Nordre Immanuel's Mgh. \$13.10,
fra do. i Søndre do. \$12.55, fra do. i Hede-
markens do. \$3.65 og fra 4 andre Børn \$1;
ved Pastor D. J. Grove fra 3 Børn \$1;
ved Lærer S. N. Hagen fra Børn i Pastor
Borges Mgh., Mebo, Minn., \$5 50; ved
Pastor Xavier fra hans egne Børn \$2, Klara
Eather og Karl Norom \$2.42 og Offer ved
Lærer Hsimyr \$2 58; ved Pastor C. L.
Hoff fra Skolebørn i Bergen Mgh. \$1.65;
ved Lærer N. Pavil fra Skolebørn i Pastor
Olvissakers Mgh., Land, Minn., \$4; ved

L. D. Thorpe fra S. Kollin, Viktors Mgh., 25 Cts.; ved Lærer D. Apland fra Skolebørn i Holden Mgh \$10.40; fra Petra og Gunn Erikken af Past Berghs Mgh \$1; fra M. A. Bollans Børn, Glenwood, Pope Co. \$1.50; ved Lærer S. Haavig fra hans Skolebørn i Pastor Vettefens Mgh, Rock Prairie, \$3 50. Tilsammen \$112.46.

Fra Iowa Distrikt:

Ved Lærer J. J. Nordnes i østre Blue Earth Mgh., Minn., \$2 70; ved Pastor J. M. Dahl fra hans egne Børn Hans og Marie \$9.23 og fra andre Børn i Winnebago ved M. Sønderland \$1 77; ved Lærer L. Lillegaard fra Ridgeway (Brandts Mgh) Søndagskole \$5.41; ved Pastor Wiese fra hans egne Børn \$1, og fra Thor Landes do \$1; ved Pastor Jaastad fra Børn i Rufford Mgh. \$14; ved A. E. Namodt fra Børn i Past J. Dahls Mgh, Winnebago, \$1.50; ved Pastor Torgersen fra Børn i Silver Lake Mgh \$20 25; ved Pastor S. Neque fra Ole Stensuds Børnebørn \$1.50 og fra Pederfens og Landbergs Børn 50 Cts; ved Pastor Wuldsberg fra forskellige Børn \$1.25; ved D. L. Rlove fra hans egne og andre Børn i St. Olafs Mgh., Kosuth Co, Ia, \$1.75; ved Pastor Kr. Magelsen fra forski. Børn \$3 70; ved Lærer B. Thorsen, Østlan, Iowa, fra Harald Eoraas \$1; ved Lærer G. Halvorson fra forski. Børn i Chicafaw Co., Ia., \$1.40; ved Pastor Hustedt fra Børn i Bergen Mgh., Sac. \$9 50; ved Past. Tvedt fra Børn i Clay Creek, Sac, \$2.25 og fra Louise Gran, Nebr, 50 Cts. Tilsammen \$81.26.

Fra Østlige Distrikt:

Ved Past. Christophersen fra Ole Ingstadnes's Børn i Chimney Rock \$1; ved Pastor Jensen, Whitenwater, fra hans egne Børn \$1; ved Pastor Lunde fra Børn i østre Lemonweir, samlet ved Lærer D. Dverflei \$6.39, i do. ved Lærer J. Hillestad \$2.05 og i vestre Lemonweir ved do \$2.56; fra Nora Mjelde, Blac Earth, 30 Cts; ved L. Hattestad fra den norfste Søndagskole af "Vor Frelsers Mgh.", Chicago, \$8; ved Lærer D. Christensen fra Skolebørn i Springdale, Wis., \$12 14, og fra do i Bluemounds Mgh \$4 60; ved Lærer Thor Reed fra Børn i Kickapoo Mgh \$5 10; ved Lærer D. Moe fra Børn i Koshkonong Mgh. \$9.25; ved Lærer E. P. Kallstad fra Børn i New-Hope Mgh. \$6.50; ved Pastor Alfven fra Konfirmanter i Balders og Gjerpens Menigheder \$13.46, og ved Lærer R. Rohnsrud fra Børn i Balders do. \$4.75; ved Pastor Krog fra hans egne Børn \$1 og fra Skolebørn i North

Ruff River Mgh. \$6; ved Lærer S. Jaastad fra Børn i Scandinavia Mgh, Wis, \$5.64. Tilsammen \$89.74

Desuden er der meldt mig som oversendt direkte til Kasjerer W. Rasmussen af Minn Distr. ved Lærer Eicken fra Børn i Wangs Mgh, Goodhue Co, \$5 45 og ved Pastor Harstad \$2.80, tilsammen \$3 25, og til Kasjerer S. Stensland af Østlige Distr fra Børn i Perth Amboy, N. J., \$7; fra Past Alfvens Børn \$10; og ved Pastor S. A. Preus fra Børn i Spring Prairie Mgh. ved Lærer N. Tveten \$7.76, tilsammen \$24 76.

Dette giver tilsammen for April Maaned fra alle 3 Distrikter \$317.17.

Kjære Børn! I maa undskyldte, at vi ikke have offentliggjort de mange og tilbels lange Navnelister, som ere indsendte til os. Man har klaget over, at Kwitteringerne tage saameget Rum i Bladet selv. Vi tænkte da at trykke et særskilt Ekstrabat med Kwitteringer. Men dette vilde nu blive større end Bladet selv og koste tykt i 12000 Exemplarer over 100 Dollars, hvilken Sum vi troede, at I heller vilde have anvendt til vore Skoler, hoo til jo Børnebladets lille Dverstud gaar. Særskilt Navnelistering for Bidrag paa 5 Cents og derunder vil koste ligesaameget som Bidraget selv, og der saaledes intet Gaavn blive af disse smaa Gaver. Desuden maa Ingen af Eder give for at faa se sit Navn i Bladet, men af Rierlighed til Gud og hans Rige "uden at lade den venstre Haand vide, hvad den hoire gjør." Faderen, som ser i London, stal i Maade betale Eder aabenbart, naar I saaledes give med det rette Sind i Jesu Tro. At Eders Bidrag ere rigtig indbetalte, derom kunne I forbisfes gennem dem, som har indsamlet dem, og vi skulle i det Niemid sende Navnelisterne tilbage, naar det begjeres.

I se, at den sidste Maaned har været en god Maaned. Vilde I nu i dette vort Jubelaar fortsætte saaledes med Eders Bidrag for hver Maaned indtil Aarets Slutning, da "Jubel-offeret" afflattes, vil der blive en ganske vakker Sum fra Eder, kjære Børn. Lægger Gud sin Velsignelse dertil, vil meget Godt derved udrettes. Glemmer da kun ikke slittigt og hjerteligt at bede Gud velsigne Eders Gaver! Bærer saa hjerteligen takkede alle I mange smaa Givere, som saa villigen have lyttet til vor Dpfordring! Gud velsigne Eder!

Eders i Herren hengivne Ven og Broder

J. B. Frich.